

Міністерство освіти та науки України
Чорноморський національний університет імені Петра Могили
Інститут філології
Кафедра теорії та практики перекладу з англійської мови

АВТОРЕФЕРАТ

наукової роботи на здобуття кваліфікації магістра

ВІДТВОРЕННЯ ЛІНГВОКУЛЬТУРНИХ ОСОБЛИВОСТЕЙ АНГЛОМОВНОГО ПОЛІТИЧНОГО ДИСКУРСУ В УКРАЇНСЬКОМУ ПЕРЕКЛАДІ

Студента 6 курсу 644 групи
Спеціальності 035 – Філологія
Спеціалізації 035.041 Германські мови та
літератури (переклад включно) - англійська

Кельнік Анастасія Сергіївна

Керівник: к. філол. н., доцент

Кузенко Галина Миколаївна

Рецензент: к. філол. н., доцент

Головнєва-Копна Ольга Олексіївна

Національна шкала _____

Кількість балів _____ Оцінка ECTS _____

ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА ДОСЛІДЖЕННЯ

Актуальність дослідження зумовлена недостатнім вивченням відтворення лінгвокультурних особливостей українською мовою англomовного політичного дискурсу і відтворення його контекстуальних значень з урахуванням стилістичних характеристик тексту. Адже досконалий і повноцінний переклад дискурсу з урахуванням лінгвокультурних особливостей потребує від перекладача не лише високого рівня володіння мовою, але й глибокої бази фонових знань, а саме відомостей про країну народу носія мови, якою виконується усний або вже виконаний письмовий політичний дискурс.

Об'єктом дослідження є лінгвокультурні особливості англomовного політичного дискурсу.

Предмет дослідження – лінгвокультурні особливості відтворення англomовного політичного дискурсу у перекладах промов американських політиків Дональда Трампа та Гіллари Клінтон українською мовою.

Мета дипломної роботи – провести комплексний аналіз лінгвокультурних факторів англomовного політичного дискурсу, виявити способи передачі лінгвокультурних маркованих одиниць в українському перекладі, дослідити гендерний аспект політичного дискурсу.

Відповідно до мети, завданнями дипломної роботи є:

1. Розглянути поняття «дискурс».
2. Визначити поняття «політичний дискурс», його основні характеристики та функції.
3. Виявити особливості англomовного політичного дискурсу, його гендерний аспект та особливості ідіостилю мовця.
4. Здійснити комплексний перекладознавчий аналіз особливостей передачі лінгвокультурно-маркованих лексичних одиниць англomовного політичного дискурсу українською мовою; виявити основні засоби відтворення лінгвокультурних особливостей у перекладі;

5. Проаналізувати способи відтворення лінгвокультурних особливостей в українських перекладах виступів Дональда Трампа та Гіллари Клінтон.

Наукова новизна роботи полягає у виявленні лінгвокультурних особливостей англомовного політичного дискурсу у гендерному аспекті та способи їх відтворення в українських перекладах.

Методи дослідження. У ході написання дипломної роботи були використані методи наукового пізнання, а саме метод якісного аналізу, описовий та порівняльний методи, реалізовані через дискурсивний аналіз. Основними методами аналізу лінгвокультурно-маркованих одиниць у текстах оригіналу і перекладу є лінгвостилістичний аналіз, комплексний контрастивно-перекладознавчий аналіз.

Теоретичне значення дослідження полягає у тому, що його результати становлять внесок у розвиток теоретичних аспектів перекладознавства, політичної лінгвістики, лінгвокультурології. Результати проведеного дослідження становлять внесок до зазначених вище наукових дисциплін і можуть використовуватися у подальшому вивченні способів передачі лінгвокультурно-маркованих одиниць в політичному дискурсі.

Практична цінність роботи полягає в тому, що вона є прикладом комплексного підходу до політичного дискурсу, що дозволяє провести його детальний аналіз з різних точок зору. Отже, на основі даного дослідження можуть бути розроблені лекційні та практичні курси з політичного дискурсу, лінгвокультурології, когнітивної лінгвістики та риторики. Крім того, результати дослідження дозволять скласти більш повне уявлення про культуру та менталітет американців. Її результати можна застосовувати для розв'язання практичних проблем, пов'язаних з англо-українським перекладом текстів різних тематик.

Структура роботи. Дипломна робота складається з вступу, трьох розділів, висновків, списку використаної літератури, додатків.

Апробація роботи. Тези, що лягли в основу даного дослідження були представлені на міжнародній науково-практичній конференції «Філологічні

науки в умовах сучасних трансформаційних процесів», м. Львів. Тези були видані авторською редакцією наукової філологічної організації «ЛОГОС».

У **вступі** дипломної роботи зазначені актуальність проблеми, об'єкт, предмет, мета і завдання дослідження; окреслена новизна, теоретична та практична цінність отриманих результатів; зазначені відомості про структуру та апробацію роботи.

У **першому розділі «Теоретичні основи дослідження політичного дискурсу»**, визначаючи поняття «дискурс», можна стверджувати, що єдиного точного трактування цього явища для всіх лінгвістичних парадигм немає.

Дискурс можна розуміти як комунікативне явище, яке включає текст не тільки як результат створення, але і як процес його сприйняття, тобто, як інтегральну сферу вивчення мовного спілкування з точки зору його форми, функції, ситуативної і соціокультурної обумовленості. Під дискурсом можна розуміти всіляке висловлювання, що включає наявність комунікантів.

До основних функцій дискурсу відносяться: **іллокутивна, перлокутивна, оцінна, міжособистісна, прагматична**. Дискурс є знакоутворюючою базою, на рівнях якої відбувається обробка когнітивної інформації. Дискурс подає семантичну єдність, представляє собою поєднання соціального і інтроспективного, і володіє світоутворювальною здатністю.

Дослідження показало, що політичний дискурс розглядається лінгвістами як об'єкт лінгвокультурологічного вивчення, як вторинна мовна підсистема з функціями, словником та комунікативним впливом.

Вивченню проблем теоретичного, методичного та практичного аспектів політичного дискурсу присвячені праці багатьох зарубіжних та вітчизняних вчених, зокрема : А. М. Баранова, Д. Болінджера, Т. ван Дейка, Дж. Даймонда, В.І. Карасика, Ю.М. Караулова, О. М. Паршина, О. О. Попова, Г. Г. Почепцова, А.П. Чудінова, М. Шадсона, О.І. Шейгал, Н.Д. Арутюнової та ін..

Дослідження політичного дискурсу дає змогу побачити взаємозв'язки між суспільством та людиною, які культурні цінності характерні тим чи

іншим мовним колективам, як установлюється соціальний порядок, як формується концептуальна картина світу, та які мовленнєві стратегії застосовуються мовцями.

Політичний дискурс – це різновид дискурсу, метою якого є завоювання, збереження і здійснення політичної влади. Метою політичного дискурсу є не тільки опис, а й бажання переконати та пробудити наміри в адресатові, надати підґрунтя для переконання, спонукати до дії.

Компоненти мовної діяльності входять до складу політичної лінгвістики. Наприклад: політичні погляди автора, політична ситуація та інші дискурси, що імпліцитно або експліцитно представлені в якому конкретному зразку дискурсу. Політичний дискурс характеризується двозначністю, інформативністю, замовченням певних фактів, навмисним спотворенням істини, театральністю та фантомністю.

Основними функціями політичного дискурсу є: комунікативна, емотивна, спонукальна, фатична, метамовна та естетична. Сьогодні можна додати інструментальну функцію, яку виділяє Шейгал. Слід наголосити, що головною функцією політичного дискурсу є спонукальна функція, що відображає і його мету.

Розмежовуючи жанри політичного дискурсу, можна виокремити ритуальні жанри, орієнтаційні жанри та агональні жанри. За Карімовою жанри поділяються на центральні та периферійні. Жанрова приналежність значною мірою визначає вибір мовних засобів, які дозволяють реалізувати цілі і функції політичного дискурсу.

Особливо чітко виділяються чотири підходи до аналізу політичного дискурсу: **1) критичний дискурс-аналіз; 2) контент-аналіз; 3) риторичний підхід; 4) когнітивний підхід.** Така різноманітність методів дозволяє найбільш повно змалювати картину функціонування політичного дискурсу на даному етапі розвитку науки і заповнити деякі існуючі прогалини в розумінні взаємин між мисленням і мовою.

У другому розділі «Основні лінгвокультурні особливості політичного дискурсу та способи їх перекладу» було проаналізовано лінгвокультурну маркованість дискурсу і виявлено актуальні концепти тієї чи іншої лінгвокультури.

Спираючись на зазначені в розділі міркування, аналіз промов та виступів учасників політичного дискурсу дозволяє виявити менталітет, цінності тієї чи іншої нації, адже політичний дискурс є індикатором національно-специфічних цінностей.

Аналізуючи лінгвокультурні особливості політичного дискурсу постає питання про політичну коректність або мовленнєвий такт. Вони з'являються тоді, коли є прагнення знайти нові способи мовного вираження замість тих, які зачіпають почуття гідності індивідуума.

Ідіостиль, тобто індивідуальний стиль промовця має в основі конкретну реалізацію особистого погляду політика, що відображає індивідуальну свідомість, специфіку авторської моделі світу, функціонування мовних засобів, індивідуальну картину світу й антропоцентричність.

До лінгвокультурно-маркованої лексики входять реалії, індивідуальні фрази і вирази політика, неологізми, тощо. У даному дослідженні увага була акцентована на реаліях, метафорі, неологізмах та алюзії.

На основі аналізу промов було запропоновані такі класифікації перекладу реалій: *транскодування, гіперонімічне перейменування, калькування, описовий переклад*; неологізмів: *транскодування, калькування, описовий переклад* ; метафор: *еквівалентні відповідності, деметафоризація, реметафоризація, заміна на лексико-семантичному рівні* ; алюзій: *відтворення шляхом повного відповідника; відтворення частковим відповідником; уточнювальний переклад; використання прийомів компенсації*.

Роль метафори, із погляду її впливу на світогляд, виходить на перший план під час вивчення політичного дискурсу, оскільки вона функціонує як живий організм, який має властивості спадковості та мінливості й взаємодіє з

навколишнім середовищем. Під час політичної комунікації особливу увагу потрібно звернути на вплив фактора гендеру на мовлення спічмейкера. Жіноче й чоловіче мовлення має свої особливості, відмінні та подібні риси. Мова не тільки виражає культурні погляди на гендер, але й утворює гендерну ідентичність особистості. Наша манера спілкування визначає нас як жінку, або як чоловіка. Загалом ми самі створюємо свій гендер через розмову. **Концептуальна метафора** – є однією з найвпливовіших гендерних одиниць та є найсильнішим засобом інтерпретації політичних процесів і впливу на масову свідомість.

Перекладаючи концептуальну метафору необхідно брати до уваги специфіку когнітивної лінгвістики і співвідношення концептів в різних культурах, що дозволить зробити адекватний переклад тексту.

Протиставлення чоловічого і жіночого є часто не усвідомлюваним, але дієвим способом метафоричного конструювання політичної картини світу і її концептуалізації в свідомості адресата політичної комунікації.

У третьому розділі «**Перекладацький аналіз лінгвокультурних особливостей політичних промов Дональда Трампа та Гіллари Клінтон**» дослідження показало, які цінності та ідеї є пріоритетними для двох політиків: для Гіллари Клінтон це сім'я і діти, молодь, взаємини пересічних громадян, єдність, успіх. Крім того, сюди потрапили слова, які виражають упевненість у власній правоті, в майбутньому. Для Трампа важливими є теми корупції, імміграції, протистояння адміністрації Барака Обами. Звертає на себе увагу велика кількість прикметників з негативною конотацією.

Г. Клінтон користувалася протилежною стратегією: на відміну від свого опонента вона використовувала лексику, в семантиці якої переважає позитивна оцінка.

Перш за все перекладачу потрібно правильно інтерпретувати текст оригіналу, а потім починати пошук засобів мови перекладу, що зможуть правильно передати зміст повідомлення, його функцію, прагматику та емоційність.

Дослідження концептуальної метафори дозволило зробити висновок, що жінки приймають частіше оборонні позиції, а чоловіки починають з певного тиску, говорять агресивно і наполегливо.

Для того, щоб передати сутність концептуальних метафор, перекладачу необхідно перенести образи, створені мовцем, в образи, які зрозумілі для аудиторії зовсім іншої культури. Інколи використовуючи метафоричність, інколи перекладацькі трансформація. Базові метафоричні концепти по-різному реалізуються в мовах і потребують ретельного порівняльного дослідження.

Аналіз промов Дональда Трампа та Гіллари Клінтон, дозволив виокремити наступні лінгвокультурні марковані одиниці англomовного політичного дискурсу: реалії, метафора, неологізми та алюзія. Дане дослідження націлене на особливості перекладу цих лінгвокультурних маркерів.

Проаналізувавши понад 80 прикладів реалій, був зроблений висновок, що серед проаналізованих видів реалій, які використовувались політиками є: ономастичні реалії – 68%, суспільно-політичні реалії – 28%, історичні реалії – 4%.

При перекладі були застосовані такі способи: транскодування – 56%, калькування – 20%, описовий переклад – 8%, гіперонімічне перейменування – 4%, без перекладу – 12%.

В ході дослідження було проаналізовано 57 метафор. Найбільш вживаним способом перекладу є еквівалентні відповідності – 57%, деметафоризація – 17%, реметафоризація – 13%, лексико-граматична заміна – 13%.

Неологізми перекладаються за допомогою транскодування, калькування, описового перекладу.

Перекладачі, відтворюючи алюзивні власні назви використовують відтворення шляхом повного відповідника (транскодування та калькування). В зазначених прикладах відтворення алюзивних висловів спостерігаємо

використання засобів, що включають прийоми компенсації (уточнення, аналог).

Розробка методів ефективного перекладу, детальний критичний аналіз зроблених перекладів, виявлення недоліків та вдалих знахідок перекладачів при роботі з особливо складним матеріалом видаються потрібними, навіть необхідними для того, щоб міжнаціональне, міжкультурне спілкування було більш ефективним та менш проблемним. Аналіз показав, що переклад усіх досліджених промов не є ідеальним, дуже багато опущень та помилок.

ВИСНОВКИ

У ході проведеного дослідження, мета роботи була досягнена, завдання виконані.

Під дискурсом, як правило, розуміється мова в «багатовимірному просторі», контекст, або ситуація спілкування; мова, організована відповідно за структурами, що властиві висловлюванням в різних сферах життя.

До основних функцій дискурсу, можна віднести: **оцінну, міжособистісну, прагматичну, іллокутивну та перлокутивну**. На основі цього виділяються його відмінні категоріальні ознаки, наприклад: бути знакоутворюючою базою, подавати семантичну єдність, представляти поєднання соціального і інтроспективного, володіти сенсогенеруючою здатністю.

Політична комунікація відіграє особливу роль у житті сучасного суспільства. Завдяки політичним виступам можна оцінити напрацювання в розвитку політичних відносин між державами, пріоритетів політиків в різних сферах соціально-політичного життя.

Політичний дискурс – це взаємодія з аудиторією, засіб пропаганди, представлення позицій і поглядів учасників політичного, засіб переконання, інструмент боротьби за владу. У політичних виступах особливо яскраво проявляється важлива роль мови як засобу боротьби за владу і способу її утримання, що визначає актуальність вивчення мовностилістичних

особливостей політичного виступу і визначення ефективних способів мовного впливу на широку аудиторію.

Лінгвокогнітивний аналіз політичного дискурсу покликаний з'ясувати, як в лінгвістичних структурах проявляються структури знань людини про світ; політичні уявлення, притаманні людині, соціальній групі або суспільству в цілому. Частиною когнітивного підходу є метафоричне моделювання, лінгвоідеологічний аналіз, моделювання політичного процесу.

Головною метою політичного дискурсу є переконання аудиторії. Це потребує урахування когнітивних, психологічних і соціальних параметрів аудиторії. Політичний дискурс характеризується двозначністю, переважанням зверхнього Я, ідеологізацією, інформативністю, театральністю, фантомністю.

У роботі виділяються такі функції політичного дискурсу: **1) комунікативна; 2) емотивна; 3) спонукальна; 4) фатична; 5) метамовна; 6) естетична.**

У дослідженні було розглянуто класифікацію О.І. Шейгал, яка виділяє такі жанри політичного дискурсу: 1) ритуальні; 2) орієнтаційні; 3) агональні. Всі 3 жанри були представлені у даній роботі.

Говорячи про аналіз політичного дискурсу, можна виділити наступні підходи: 1) критичний дискурс-аналіз; 2) контент-аналіз; 3) риторичний підхід; 4) когнітивний підхід.

До лінгвокультурних категорій, що несуть культурологічну інформацію, відносяться категорії **«свій-чужий», прецедентність, цінність.**

При лінгвокультурному аналізі не можливо оминати таке поняття як «ідіостиль». Кожен політик має свої характерні риси, що проявляються у його мовному портреті. Так, американські політики використовують експресивність, щоб завоювати довіру, згадують у своїх промовах історичні важливі події, релігію.

Аналіз виступів Дональда Трампа показав, що цей політик досить прямолінійний, амбітний. Велика кількість метафор, пов'язаних з

повсякденною діяльністю простого народу Америки говорить про те, що Трамп ставить себе нарівні з жителями країни і це допомагає йому завоювати довіру, «бути ближче» до виборців, іншими словами розташувати електорат до себе. Серед лінгвостилістичних особливостей його політичної риторики можна відмітити синтаксичні та лексичні повтори, переважання односкладних та двоскладних слів. При перекладі промов Дональда Трампа перекладачі застосовували трансформації на різних рівнях, намагаючись зберегти мовний портрет Трампа, але зробити його більш доступним для української аудиторії.

Аналіз виступів Гіллари Клінтон дає змогу стверджувати, що вона наголошує на таких важливих для американців цінностях, як свобода, сім'я, права, єдність, рівність. Вона відкрито виступає у підтримку жінок та сексуальних меншинств. Вона ототожнює себе зі своїм народом і використовує тактику самопрезентації в своїх промовах.

Політичний дискурс Дональда Трампа можна віднести до тоталітарного, так як йому властиві емоційність, консерватизм, пропагандистський тріумфалізм та підвищена критичність. Політичний дискурс Гіллари Клінтон, навпаки, можна віднести до демократичного, так як в ньому переважає раціональність, діалогічність та інтимізація.

Обидва політики схильні до досить частого вживання у своїх промовах різних мовних зворотів, найбільш поширеним з яких є метафора.

Для лінгвокультурологів факт етнічної і культурної обумовленості є основним при визначенні поняття «концепт». Концептуальна метафора є невід'ємною частиною політичного дискурсу. Вона проектує в понятійній системі людини такий ракурс, за допомогою якого вона бачить навколишній світ. Згідно з розробленою теорією концептуальної метафори у процесі метафоризації відбувається взаємодія структур знань (фреймів та сценаріїв) двох концептуальних доменів.

Провідну роль відіграють гендерно-марковані одиниці, тобто одиниці, що фіксують статеву належність референта. Гендерно-марковані одиниці – це прояви пізнання світу крізь призму чоловічої чи жіночої свідомості.

Аналіз досліджуваного мовного матеріалу дозволив встановити залежність використання домінантних концептуальних метафор від наступних факторів: 1) *гендерна приналежність політика*; 2) *особливості характеру політика*. Дослідивши концептуальні метафори політика-жінки та політика-чоловіка, можна побачити наскільки вони передає гендерні відмінності. Головною концептуальною метафорою у промовах Клінтон є ДОЛЯ ЖІНКИ ТА МЕНШИНСТВ, головним концептом у Дональда Трампа є ВИБОРИ – ЦЕ БОРОТЬБА. Кількість концептуальних метафор більша у промовах Гіллари Клінтон, що може бути пояснено не тільки особливістю промовця, але й гендерним аспектом.

Серед видів концептуальних метафор, які розглядалися у промовах Гіллари Клінтон та Дональда Трампа, чітко виділяються структурні та онтологічні.

У даній роботі, окремо виділяються такі лінгвокультурно-марковані одиниці: реалії, метафора, неологізми та алюзії.

Найчастіше вживалися ономастичні реалії, потім суспільно-політичні реалії та історичні реалії. До способів перекладу реалій ми віднесли транскодування, гіперонімічне перейменування, калькування та описовий переклад.

За відсутності еквіваленту перекладу, при передачі неологізму українською мовою, використовуються такі прийоми: транскодування, калькування, описовий переклад.

У роботі проводився аналіз основних способів передачі метафори як ведучого механізму створення образності і виразності в політичному дискурсі. З цією метою ми зробили спробу об'єднати семантичний і когнітивний підходи, що дало можливість розглянути метафору не просто як троп, але як концептуальний механізм, а також глибше вивчити процес

метафоризації, зрозуміти природу елементів, залучених в цей процес і виявити їх взаємодія. Перекладознавчі проблеми метафори розглядалися з позиції семантики і когнітивної лінгвістики, ґрунтуючись на аналізі перекладів.

На основі аналізу промов, було виокремлено такі способи передачі метафори: еквівалентні відповідності, деметафоризація, реметафоризація, заміна на лексико-граматичному рівні.

Проблеми перекладу можуть бути пов'язані зі збереженням сенсу, образності, емоційно-оцінної інформації, способу опису ситуації і висвітлення однакових елементів метафори. Найчастіше при передачі образу оригіналу не виникає жодних проблем, проте в мові перекладу оригінальний образ може бути інтерпретований неоднозначно, якщо у контексті не зазначено ознак, що спостерігаються в оригінальній метафорі.

Перекладачі, відтворюючи алюзивні власні назви використовують відтворення шляхом повного відповідника (транскодування та калькування). В зазначених прикладах відтворення алюзивних висловів спостерігаємо використання засобів, що включають прийоми компенсації (уточнення, аналог).

Адекватний переклад не може бути дослівним. Дуже часто концепти чи реалії, які відсутні в мові перекладу, але наявні в оригіналі, вимагають додаткових пояснень чи тлумачень, інакше зміст перекладу залишиться незрозумілим для адресата і не матиме на нього такого ж впливу, як вихідний текст. Причому повна відсутність концепту в тій чи іншій лінгвокультурні – явище більш рідкісне, ніж відсутність однослівного вираження для певного концепту.

Глибоке і повне розуміння іншомовного тексту неможливо без оволодіння знаннями культурно-історичного характеру. Надбання комунікативної компетенції передбачає знайомство зі стереотипами і культурно-значимими моделями мислення носіїв іноземної мови.

Все людське спілкування відбувається в контексті культури, яка маніфестується як в мові, так і в тексті. Сучасна національно-культурна спрямованість перекладознавчих досліджень диктує необхідність виведення теорії перекладу з статистичної парадигми в парадигму текстову, завдяки чому розрізнені перекладацькі проблеми, зумовлені культурологічною специфікою (обмежуються найчастіше лексичними), стануть системними в одному текстовому аспекті.

За такої постановки проблеми цілком очевидним є те, що успіх перекладу як лінгвокультурної трансляції багато в чому залежить від розуміння імпліцитно виражених в тексті смислів, заснованих на культурних цінностях; вміння правильно вибрати лінгвістичні засоби для передачі повідомлення з метою досягнення впливу перекладу, рівноцінного впливу оригіналу.

Виконавши повний перекладацький аналіз передачі лінгвокультурно-маркованих одиниць промов американських політиків, був зроблений висновок, що переклад проаналізованих промов американських політиків був виконаний задовільно. Перекладачі змогли впоратися з передачею культурних факторів, але було допущено дуже багато орфографічних помилок.

Проведена дослідницька робота свідчить про важливість подальшого вивчення даної теми.

СПИСОК ОПУБЛІКОВАНИХ ПРАЦЬ ЗА ТЕМОЮ ДИПЛОМНОЇ РОБОТИ

1. Кельнік, Анастасія. Лінгвокультурні особливості англомовного політичного дискурсу(на матеріалі промов Дональда Трампа). *Матеріали міжнародної науково-практичної конференції*: м. Львів, 2018, С.35 – 38.

АНОТАЦІЯ

Кельнік А.С. Відтворення лінгвокультурних особливостей англomовного політичного дискурсу в українському перекладі.

Магістерська робота зі спеціальності 035 «філологія» – Чорноморський національний університет імені Петра Могили. – Миколаїв, 2019.

У роботі досліджені лінгвокультурні особливості англomовного політичного дискурсу та способи їх відтворення в українському перекладі на прикладі промов Дональда Трампа та Гіллари Клінтон. Були розглянуті поняття «дискурс» та «політичний дискурс», визначені їх основні характеристики та функції. Були виявлені особливості англomовного політичного дискурсу, його гендерний аспект, акцентуючи увагу на концептуальній метафорі, і виділяючи її як одну із найважливіших гендерно-маркованих одиниць. Здійснений комплексний перекладознавчий аналіз особливостей передачі лінгвокультурно-маркованих одиниць англomовного політичного дискурсу українською мовою та виявлено основні засоби їх відтворення. У даній роботі, окремо виділяються такі лінгвокультурно-марковані одиниці: реалії, метафора, неологізми та алюзії.

Ключеві слова: дискурс, ідіостиль, гендер, концепт, концептуальна метафора, лінгвокультурно-маркована одиниця.

Anastasiia Kelnik. Rendering of linguocultural peculiarities of English political discourse in Ukrainian translation.

Master's paper 035 specialty «Philology» – Petro Mohyla Black Sea National University. – Mykolaiv, 2019.

This work is devoted to the linguocultural peculiarities of English political discourse and ways of their reproduction in Ukrainian translation on the material of Donald Trump and Hillary Clinton's speeches. The author investigated the concepts of "discourse" and "political discourse", their main characteristics and functions. The researcher highlighted the peculiarities of English political discourse and its gender aspect, focusing on the conceptual metaphor and

considering it as one of the most important gender-marked units. A comprehensive translation analysis of the linguocultural units of English political discourse in the Ukrainian translation has been carried out and the main means of their rendering have been identified. In given work, such linguocultural units are distinguished: non-equivalent lexis, metaphors, neologisms and allusions.

Key words: discourse, idiostyle, gender, concept, conceptual metaphor, linguocultural unit.